

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg har også studeret skemaet over økonomien, og lad mig sige det på den måde, at det opleves måske en lille smule, som om man tager klumper af penge og flytter dem rundt mellem kasserne. Men det er jo sådan, at hele økonomien i forlængelse af kommunalreformen også beror på forhandling med de kommunale parter. De forhandlinger pågår i øjeblikket, så hvordan økonomien helt nøjagtig kommer til at se ud, vil afhænge af de forhandlinger, og det fremgår også af lovforslaget.

Men jeg vil også gerne sige, at det jo ikke forekommer helt naturligt, hvis det er sådan, at der ikke er et grundbeløb til institutionerne eller til leverandørforpligtelsen. Det siger sig selv, at det ikke kan være sådan, at hvis der pludselig dukker et behov op, er der ikke noget beredskab, så det skal selvfølgelig tænkes ind i hele den måde, man laver økonomistyringen på.

Men forudsætningen, nemlig at reformen som helhed skal være udgiftsneutral på specialundervisningsområdet, altså undervisning af ordblinde osv., kan vi fuldt ud tilslutte os. Vi gør det ud fra den betragtning, at netop fordi kommunalbestyrelsen overtager hovedansvaret – vi må jo ikke glemme, at det er det, der sker med lovforslaget – bliver der også mulighed for nogle synergier, som måske ikke findes i samme omfang i dag, fordi folkeskolen er adskilt fra den vidtgående specialundervisning.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Man var måske nået lidt længere, hvis man i praksis havde gennemført den ene gode idé, der var i daværende undervisningsminister Ulla Tørnæs' udspil om ti trin mod en bedre folkeskole, nemlig at undersøge, hvad der egentlig kom ud af specialundervisning som sådan. Så ville man have haft et fagligt grundlag for at gennemføre en omlægning af denne type.

Men kan jeg forstå fru Tina Nedergaard sådan, at det er Venstres politiske intention at sikre, at der er en grundfinansiering, så de institutioner, som amterne driver i dag, kan videreføres i regionalt regi, uden at de alene må basere sig på en rå takstfinansiering, men har råderum til både et tompladsberedskab, udvikling og administration af opgaven?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg kan sige, at det hundrede procent sikkert er Venstres politiske intention, at leverancesikkerheden er til stede, fordi spørgsmålet simpelt hen er alt for vigtigt for den enkelte, der har et behov, til at man kan overlade det til tilfældighederne, om der er en plads, når der er brug for en sådan. Derfor er det vores udgangspunkt i de videre forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig meget at høre, at det er Venstres politiske intention at have en leverancesikkerhed, men jeg synes, det er et lidt underligt begreb. Det er, som om det er en eller anden vare, vi taler om, og ikke om børn, der har brug for hjælp.

Men jeg forstår ikke, hvad modellen, som skal sikre det, er. Hvis vi ikke kan være sikre på, at der er en grundfinansiering, men det hele skal takstfinansieres, forstår jeg simpelt hen ikke, hvordan man vil sikre, at der er de pladser, der er brug for, for hvem er det så, der skal finansiere de tomme pladser? Vi har haft den samme debat på socialområdet, hvor vi heller ikke kunne få et svar.

Vi har f.eks. fået en henvendelse fra Dybkær Specialskole, som i dag har elever fra 13 forskellige kommuner. Når det nu bliver kommunerne, der skal stå med ansvaret, hvad så hvis nogle kommuner vælger, at nu vil de have en rummelig folkeskole, hvor der kan være plads til selv multihandicappede børn? Så står man tilbage med Dybkær Specialskole, som måske har to, tre eller fire tomme pladser, og hvem skal finansiere dem, indtil der måske igen kommer nogle, der har brug for de pladser? Eller skal man fyre og ansætte løbende, alt efter om der er nogle, der har behov for pladserne, eller ej?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Det er jo sådan på alle områder, som er styret af det, vi betragter som taxametre, og som altså er aktivitetsbestemt, at man ikke ændrer bevillingerne fra den ene dag til den anden. Man kigger bagudrettet på, hvor stor aktiviteten har været, og så udbetaler man pengene til institutionen. Man justerer rent faktisk først efter regnskabsårets udløb, så det er altså ikke sådan, at fordi der p.t. ikke er nogen elever, er der heller ikke